

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2010 r.,
skargi J. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 września 2007 r., sygn. akt (...), wydanego w sprawie z wniosku J. S. przy uczestnictwie E. S.

o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

J. S., wnioskodawczyni w sprawie o podział majątku wspólnego jej i uczestnika postępowania E. S. zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 września 2007 r., wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia. Podstawą skargi jest naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 212 § 2 i 3 k.c. oraz naruszenie przepisów postępowania – art. 328 § 2 w zw. z art. 391 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Skarga wnioskodawczyni warunku tego nie spełnia. Okoliczności wskazane przez nią jako mające uprawdopodobnić wyrządzenie szkody spowodowanej przez wydanie przez

Sąd Okręgowy w G. postanowienia z dnia 7 września 2007 r., nie są wystarczające do przyjęcia tego uprawdopodobnienia.

Po pierwsze, nie można uznać, że szkodą spowodowaną przez wydanie zaskarżonego orzeczenia jest nieprzyznanie wnioskodawczyni w wyniku podziału majątku wspólnego nieruchomości, w sytuacji gdy ze względu na przyznanie tej nieruchomości uczestnikowi postępowania zasądzona została od niego na rzecz wnioskodawczyni spłata odpowiadająca wartości jej udziału w majątku wspólnym. Nie ma przy tym znaczenia, że ze względu na wysokość tej spłaty nie jest ona wystarczająca „do odtworzenia sobie egzystencji przez wnioskodawczynię w innym miejscu”.

Po drugie, okoliczność, że uczestnik postępowania nie wywiązał się z obowiązku spłacenia wnioskodawczyni w terminie wyznaczonym mu przez Sąd nie stanowi o doznanej przez nią szkodzie. Pomijając to, że uczestnik przekazuje wnioskodawczyni niewielkie kwoty należne jej tytułem spłaty, wnioskodawczyni nie jest poszkodowana przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, gdy z mocy tego orzeczenia przysługuje jej wierzytelność do uczestnika postępowania. Dodać należy, że wnioskodawczyni nie jest pozbawiona możliwości zaspokojenia się, np. przez skierowanie egzekucji do nieruchomości należącej do uczestnika postępowania.

Mając na uwadze przytoczone względy Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.